

Jeruzalémský sněm a naše cesta vpřed

Lectio divina pro dobu hledání a obnovy

Mons. Vojtěch Cikrle | Vranov u Brna, 6. března 2026

První velká krize církve

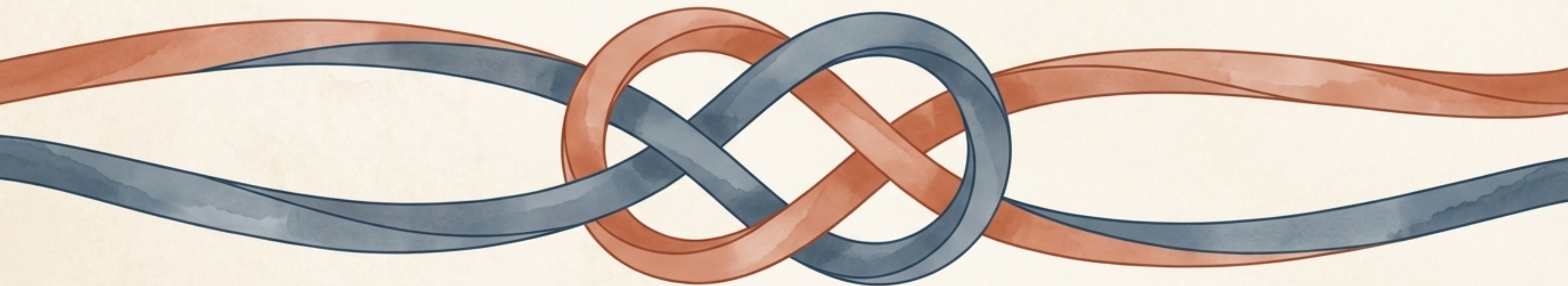

**Společné rozlišování v modlitbě, naslouchání
Duchu a jednota v odpovědnosti.**

Církev jako živé tělo v napětí

„Apoštolové a starší se sešli, aby tuto věc uvážili.“ (Sk 15,6)

- Spor nebyl okrajový – dotýkal se samotné identity církve.
- Církev není bezkonfliktní společenství.
- Učí se naslouchat Duchu uprostřed lidských rozdílů a diskusí.

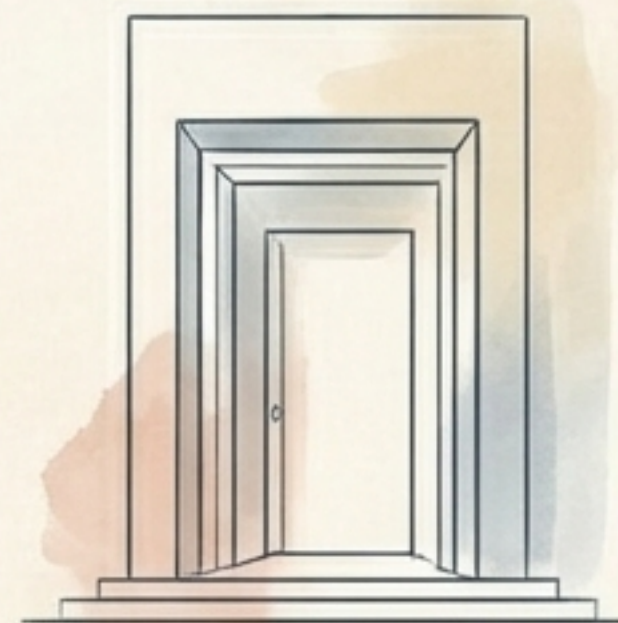
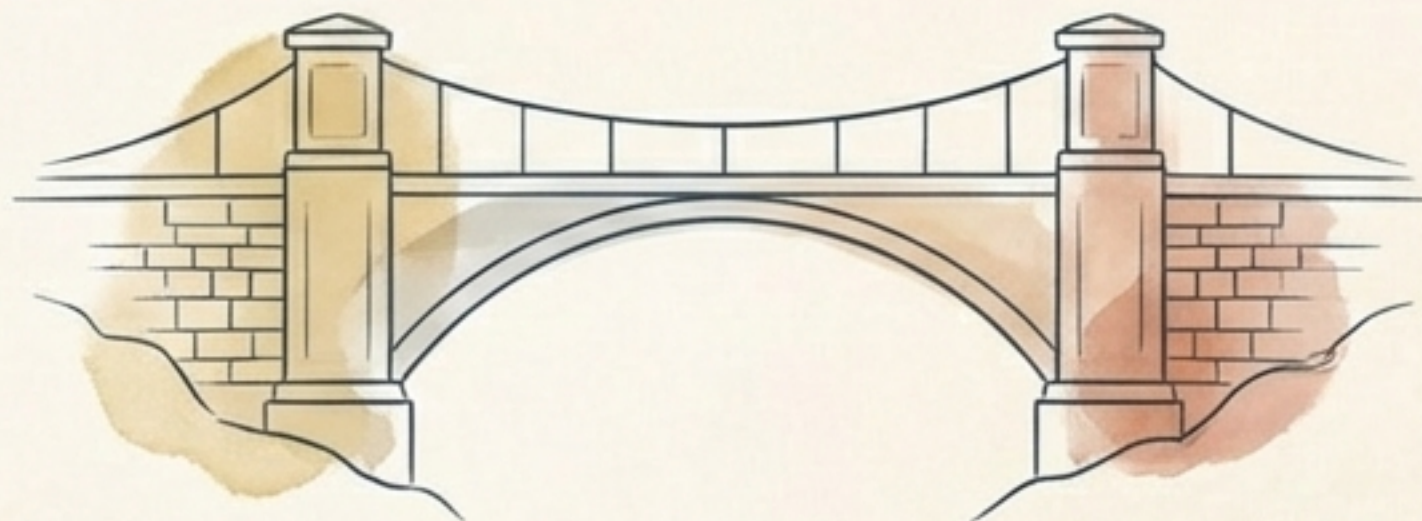

Od Jeruzaléma k dnešku

Jeruzalém

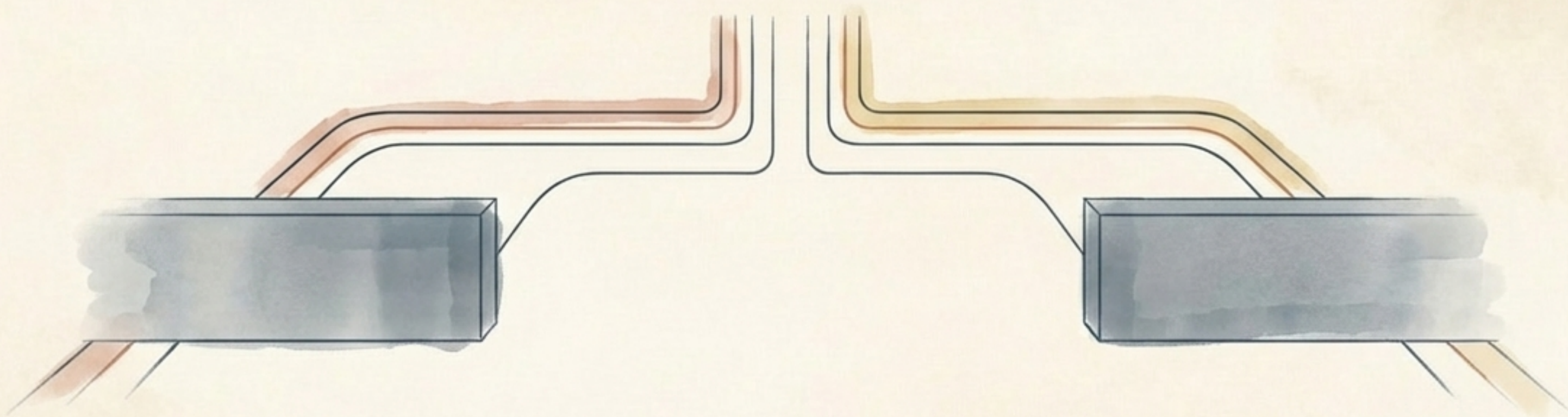
Hledání identity,
začleňování pohanů, napětí
mezi tradicí a novostí.

Naše instituty dnes

Krize, úbytek povolání,
otázky restrukturalizace,
nejistota budoucnosti.

Dvě slepé uličky tváří v tvář krizi

Rychlá „technická“ řešení.
(Soustředění pouze na data, vnější struktury a manažerské strategie).

Nostalgická obrana minulosti.
(Uzavírání se do strachu a křečovitě bránění starých forem).

Chybí to nejdůležitější – duchovní rytmus a naslouchání.

Rytmus církve: Anamnesis

Živá paměť Božího jednání v dějinách.
Nejde o pouhé vzpomínání, ale o **zpřítomnění**
Božího díla zde a nyní.

To, co Bůh učinil v minulosti (v našich životech a institutech), se stává **měřítkem** pro **dnešní rozhodování.**

„Paměť Božích děl je místem, kde Duch Svatý učí církve rozumět současnosti.“
(Sv. Basil Veliký)

Jak rozlišovali apoštolové

Petr: Připomíná konkrétní zkušenost („Bůh dal Ducha Svatého i jim“).

Pavel a Barnabáš: Svědčí o znameních a divích, které Bůh koná.

Jakub: Čte tuto novou zkušenost ve světle Písma.

„Duch Svatý působí tam, kde se bratři dokážou zdržet vlastního triumfu a dát prostor pravdě.“

(Sv. Jan Zlatoústý)

Paradigma synodální církve

**„Rozhodl Duch Svatý
a my.“ (Sk 15,28)**

- Ne „my bez Ducha“.
- Ani „Duch bez nás“.
- Rozlišování není individuální intuicí, ale církevním úkonem zrozeným z modlitby, paměti víry a společné odpovědnosti.

Jednota nevzniká potlačáním rozdílů

Pavel v Jeruzalémě brání své evangelium. Výsledkem sněmu nebylo zrušení rozdílů, ale vzájemné uznání povolání a poslání, které má svůj původ v Bohu.

„Pravá jednota církve spočívá v tom, že rozmanité dary slouží téže pravdě.“
(Sv. Irenej z Lyonu)

Charisma vs. Forma

Jsme ochotny přijmout, že věrnost charismatu někdy znamená změnu forem, nikoli ztrátu identity?
Nasloucháme skutečně Duchu Svatému, nebo jen opakujeme naučené odpovědi?

„Budoucnost zasvěceného života závisí na schopnosti rozlišovat znamení času ve světle Ducha.“

(Sv. Jan Pavel II.,
Vita consecrata, 81)

Postoj naslouchající církve

Představme si církev, která setrvává v modlitbě, paměti a naslouchání tichému hlasu Ducha, jenž komunitu vede k jednotě, pokoji a nové plodnosti.

„Duch Svatý často vede církev skrze neklid, aby ji uchránil před stagnací.“
(Sv. Řehoř Veliký)

Synodalita v praxi našich institutů

Přijímejme krize jako prostor očišťování, nikoli jako konec cesty.

Prožijeme studijní dny jako společnou synodální cestu naslouchání, nejen jako předávání informací.

Usilujme o plody Ducha: jednotu, věrnost charismatu, odvahu k novosti.

Začínejme každé setkání modlitbou s vědomím společného hledání.

Zásadní otázka pro každodenní **praxi**

**„Rozhodujeme se
ve světle paměti
Božích skutků?“**

Závěrečná modlitba

Pane Bože, děkujeme Ti za světlo Tvého slova, které nás vede cestou paměti, naslouchání a rozlišování.

Děkujeme Ti za anamnesis Tvé věrnosti, která nás chrání před strachem z budoucnosti a učí nás důvěře.

Prosíme Tě, Duchu Svatý, provázej naše rozhovory, naše rozhodování i naši každodenní službu.

Uč nás rozlišovat v pokoře, chránit jednotu v rozmanitosti a hledat vždy to, co slouží pravdě evangelia a dobru církve.

Amen.